

РЕШЕНИЕ

№ 5718

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **4343** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Е. гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място] срещу Решение № 249 / 05.04.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на процесуалния и на материалния закон, поради необсъждане на представените в хода на административното производство от молителя доказателства за политическа агитационна дейност и религиозна ориентация. Навеждат се твърдения за липса на преценка респ. оценка на настоящата обстановка в страната на произход на жалбоподателя, поради липса на доказателства за реалната обстановка в И. към момента, както и за наличието на пропуски по отношение на изследване на фактите, свързани с личното положение на чужденеца. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 249 / 05.04.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС. В с.з. чрез процесуалния си представител адв. С. поддържа жалбата.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

С молба рег.№ ЛМ-2485 от 16.09.2011г на Дирекция „ Митрация“ , СДВНЧ, Любимец, и последваща такава с вх. № 1653/19.12.2011г. до Председателя на ДАБ, жалбоподателят М. Е., гражданин на И., [дата на раждане] , пол – мъжки, народност – азар, семейно положение – нежежен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ (в сила от 01.01.2008 г.) при получаване на молба за предоставяне на особена закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище от Държавна агенция «Национална сигурност», което е изискано с писмо рег.№ УП5208 от 20.12.2011г.

Видно от писмо рег.№ Т-168 от 13.01.2012г. Директора на Специализирана дирекция «Т» -ДАНС е заявил, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя на територията на РБ.

С жалбоподателя са проведени интервюта, за което е съставен Протокол от 20.12.2011г., 25.01.2012г. и 07.02.2012г., подписан от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведените интервюта жалбоподателя, като единствена причина за нежеланието си да се завърне в родината си, това, че в И. имал издадена присъда, заради отказ да изпълни заповед на командирите си , докато е отбивал редовната си военна служба през 200-2001г. , както и заради бягство от тази служба. Заявява, че именно това са причините, поради които се страхува да се прибере в родината си необезпокоявано.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. С., като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 12.04.2012г. , а жалбата до АССТГ, чрез административния орган е депозирана на 24.04.2012г. т.е. в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и следователно е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Видно от материалите по делото, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, се основава единствено на твърдените от жалбоподателя факти относно отказа да изпълни заповеди на командирите му , докато е отбивал редовната си военна служба, и по –специално вместо да постави бомби в близост до един от университетите, където се очаквало провеждането на студентски демонстрации и протести, е скрил същите в близост.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия,

националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживееене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. Причина за напускане на И. за жалбоподателя са съображения изложени през неговата призма, за които същата не е представил доказателства. Твърденията, че е налице заплахата за живота и , както и евентуално задържане не се споделят от настоящата инстанция като достоверни, тъй както като в изразеното в трите интервюта по делото, в които се излагат доста противоречиви факти за арест на жалбоподателя респ. за бягство от военна служба, така и предвид ангажираните доказателства, у същите не почиват на конкретни доказателства, а са развити от самия жалбоподател. Дори и така да е , предвид факта, че се касае за нещо, което е станало през 2001г., а жалбоподателят е живял необезпокоявано в И. до 2003г., когато по негови данни само, е напуснал родината си, е достатъчно да индикира липсата на какъвто и да било основателен страх от задържане и заплахата от наказание с оглед извършеното от Е.. Най –малкото нелогично от 2001г. (момента на отбиване на военната му служба респ. неизпълнението на заповедите на командирите за поставяне на бомби по време на студентски демонстрации) до момента на напускане на държавата му по произход през 2003 година, жалбоподателят да не е издирвана официално от властите.

Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да отпътува от И. поради реална опасност от тежки посегателства. Въпреки твърдяната опасност спрямо жалбоподателя във връзка страх за живота му, същия е могъл да се установи на друго място в И., като не сочи причини за невъзможността за вътрешно разселване.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че липсвало произнасяне по отношение сигурността на страната на произход, тъй като в случая жалбоподателя не се позовава на някакво преследване спрямо него от властите в страната и освен това същия е напуснал легално родината си.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 7 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Е. гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място] срещу Решение № 249 / 05.04.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: